

Δεν επιστρέψαμε στην εποχή της χούντας – ζούμε τη χούντα της εποχής μας

Κι οι χούντες πέφτουν με Πολυτεχνεία, όχι με Μαρκεζίνηδες!

«Απεφάσισα μετά τας χθεσινάς αναρχικές εκδηλώσεις μιας οργανωμένης μειοψηφίας να κηρύξω τον στρατιωτικόν νόμον καθ' άπασαν την επικράτειαν ... αναρχικά στοιχεία αποβλέποντα εις ανατροπήν πάσας εννόμου τάξεως...εδημιούργησαν επικινδύνως έκρυθμον κατάστασιν. Τα γεγονότα των τελευταίων ημερών απέδειξαν την ύπαρξη συνωμοσίας των εχθρών της δημοκρατίας και της ομαλότητος»

Γεώργιος Παπαδόπουλος, 17 Νοεμβρίου 1973

Ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία. Κάποιος την έγγραψε σε έναν τοίχο του Πολυτεχνείου με μπογιά. Ήταν μια λέξη μοναχά, **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ** κι ακολουθούσαν άλλες δύο: **στην Παλαιστίνη**. Τον είδε ο κοσμήτορας της σχολής, τον φωτογράφησε και έδωσε το υλικό στις αρχές ζητώντας την τιμωρία ενός φοιτητή του, που «αναγνώρισε» στο πρόσωπο του κάποιου. Ο φοιτητής καταδικάστηκε σε 14 μήνες φυλακή. Κι αυτό έγινε τώρα, **γιατί στην εποχή της χούντας, όταν οι αστυνομικοί κυνηγούσαν τους φοιτητές μέσα στη Σύγκλητο, οι καθηγητές έμπαιναν μπροστά για να τους προστατεύσουν.**

«Είναι δυνατόν να μην μπορείτε να ελέγξετε τους μαθητές σας; Θα βάλω φωτιά σε οιοδήποτε το κεφάλι αλλά φωτιά στην ελληνική κοινωνία δεν θα επιτρέψω να βάλει κανείς».

Γεώργιος Παπαδόπουλος, ομιλία προς εκπαιδευτικούς

Και μαζεύτηκαν οι φοιτητές της Αρχιτεκτονικής κι έκαναν συνέλευση της σχολής τους κι αποφάσισαν κατάληψη. **Και τη νύχτα αργά, κατ' εντολή του πρύτανη, η αστυνομία μπήκε στη σχολή και τους συνέλαβε.** Και μερικά τετράγωνα παρακάτω από το Πολυτεχνείο, **η αστυνομία χτυπούσε γονείς, 7χρονα παιδιά, εκπαιδευτικούς,** γιατί ζητούσαν **ΠΑΙΔΕΙΑ**. Και χιλιάδες εκπαιδευτικοί που πολεμάνε για **ΠΑΙΔΕΙΑ** και **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ** στέλνονται στα πειθαρχικά για τα περαιτέρω. Κι αυτά γίνονται τώρα.

Και οι αρχές αποφάσισαν να προχωρήσουν σε **χιλιάδες διαγραφές φοιτητών** που «δεν τελείωσαν «εγκαίρως» τις σπουδές τους αλλά κι αυτών που, για παράδειγμα, θα καταδικαστούν για τη συμμετοχή σε μια κατάληψη. Κι αυτό έγινε τώρα, η χούντα διέκοψε την αναβολή και στράτευσε τους φοιτητές, δεν έφτασε στο σημείο της διαγραφής.

Νέο νομοσχέδιο όρισε το ωράριο εργασίας: νύχτα με νύχτα. Και βγήκαν οι εργάτες στους δρόμους ζητώντας **ΨΩΜΙ** κι αυτό δεν έγινε τότε, μα τώρα, πριν λίγες εβδομάδες.

Σήμερα μας κυβερνούν τα ορφανά της χούντας και τα εγγόνια των αποστατών. Ζούμε τη χούντα της εποχής μας. Ένα αυταρχικό καθεστώς, όπως το αντίστοιχο της Τουρκίας, με κοινοβουλευτικό μανδύα οικοδομείται και ανεπαισθήτως χτίζει γύρω μας τείχη. Κυβέρνηση, ολιγάρχες, μαφίες, ΜΜΕ, δικαστικό σύστημα, μπαζώνουν την αλήθεια, σκοτεινιάζουν το παρόν μας και δολοφονούν το μέλλον μας. Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια μας λένε ποιοι; Οι βιαστές, οι ληστές, οι μαφιόζοι και οι πολιτικές τους βιτρίνες.

Σήμερα, όπως ακριβώς ο δικτάτορας στο παραπάνω διάγγελμα, **οι φασίστες επαίρονται για τη «δημοκρατία» τους και κατηγορούν όποιον αντιστέκεται ως «φασίστα»!**

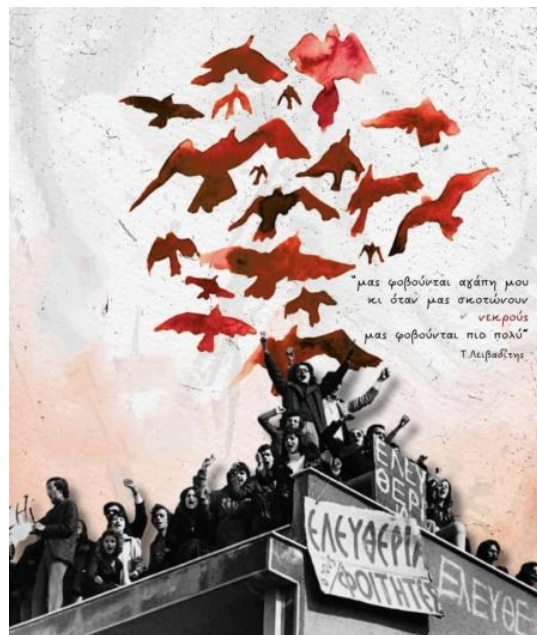
Σήμερα, μας εγκαλούν «φωνάζετε για την Παλαιστίνη αλλά δε λέτε τίποτα για την Κύπρο»! Ποιοι; Τα ορφανά του Παττακού. Αλλά και τα εγγόνια του «ΕΘΝΑΡΧΗ» Καραμανλή που δήλωνε πως «η Κύπρος κείται μακράν», τα εγγόνια της ΕΚΟΦ που χτυπούσαν τις διαδηλώσεις για την Κύπρο στα Προπύλαια. **Οι φανατικοί του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ** που οργάνωσαν το πραξικόπημα του 1967 αλλά και τα γεγονότα του Ιουλίου του 1974, ώστε η Κύπρος να διχοτομηθεί και να μετατραπεί σε αβύθιστο αεροπλανοφόρο του ιμπεριαλισμού στη Μέση Ανατολή.

Σήμερα, τι περίεργο, ακούγονται κάποιες φωνές πιο παράφωνες από ποτέ, **«δεν κάνει (λέει) να πούμε να πέσει η κυβέρνηση γιατί καπιταλισμό θα έχουμε έτσι κι αλλιώς και η επόμενη κυβέρνηση τα ίδια θα κάνει»!** Μα όταν ο λαός δε μπορεί να κυβερνήσει και βλέπει πως τα ταξικά του συμφέροντα κανένα πολιτικό κόμμα δεν τα εκφράζει, αλλά δε θέλει και να κυβερνηθεί, κάτι τέτοιες ανοησίες τις γράφει εκεί που δεν πιάνει μελάνι και κλείνει δρόμους κι αεροδρόμια κι ο «Μεγάλος» δραπετεύει από κάτι χωματόδρομους μέσα στα σταχοχώραφα! **Και μετά τη χούντα καπιταλισμό είχαμε, οπότε, ας κουνήσουν αυστηρά το δάχτυλό τους και στα παιδιά του 1973 που σκαρφάλωσαν στα κάγκελα: κι αυτά με «αυταπάτες» τρέφονταν!**

Τρέξε συνάδελφε, ο παλιός κόσμος είναι πίσω σου!

Πίσω σου ορθώνονται οι εφιάλτες από τα μαγικά μαξιλάρια του Τριβιζά, η κατάργηση της Κυριακής που ονομάστηκε Προδευτέρα, ο φούρνος στο Ισραήλ που κατάπιε τον Χάνσελ και τη Γκρέτελ και τα παιδιά που χάθηκαν στα συντρίμια ενός τρένου και ο γυμνός βασιλιάς που παραμένει γυμνός και κυρίως παραμένει βασιλιάς που ακούει στο όνομα «ο Μεγάλος» - το παιδί που έγραψε σ' ένα τοίχο «ο βασιλιάς είναι γυμνός» συνελήφθη και καταδικάστηκε με συνοπτικές διαδικασίες κάτω από τις επευφημίες του πλήθους. Η Αγέλαστη Πολιτεία παραμένει Αγέλαστη κι οι άρχοντες φωνάζουνε **«κι εσύ να σκάσεις δάσκαλε και να μην επιμένεις, και στα μικρά άλλη φορά τραγούδια μη μαθαίνεις».**

Τρέξε συναδέλφισσα και μην ξεχνάς: Οι πορείες κλείνουν δρόμους αλλά ανοίγουν περάσματα και το μέλλον μας πολεμάει ενάντια στο δικό τους μέλλον. Τίποτα δεν είναι γραμμένο, όλα παίζονται, όλα είναι ανοιχτά. Κι ότι σώσαμε όλα αυτά τα δίσεχτα χρόνια και τους σκοτεινούς καιρούς, το σώσαμε με αγώνα και ενότητα, αλλά ενότητα για αγώνα, όχι ενότητα για παραίτηση, ούτε ενότητα για υπακοή σε συμβολικές διαμαρτυρίες. Όλα παίζονται κι όλα είναι ανοιχτά και **τα πιο όμορφα όνειρα κρύβονται κάτω από τα μαξιλάρια των παιδιών που σου χαμογελάνε και σε παίρνουν αγκαλιά στο σχολείο σου.** Στα μάτια τους καθρεφτίζεται το δικό μας μέλλον, τα δικά μας όνειρα, αλλά και τα όνειρα εκείνων που δεν προσκύνησαν ποτέ, που είπαν πως...

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΨΩΜΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΚΑΤΕΒΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ!